

LIBERTAT!

SETMANARI NACIONALISTA, RADICAL

Barcelona 17 de Novembre de 1909

ANY I.—NÚMERO I

DIRECCIÓ: València, 200 baixos

ADMINISTRACIÓ: Passatge Mercader, 10 bis

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

FORA DE BARCELONA, 1'25 PESETES TRIMESTRE

ESTRANGER . . . . 2 FRANCS

SURT ELS DIMECRES

Número solt: 10 centims

L' HORA PRESENT

El bon camí de Catalunya

LIBERTAT! surt a la llum pública en un moment trascendental de crisi y de perill pera la patria catalana. Totes les velles tendències, totes les velles polítiques, tots els vells procediments cremen en el foc purificador de la renovació de l'ideal. Y aquest foc purificador enlayra ab magestat les seves rojes flamarades y illumina l'hora present de la política catalana.

Si, amics: les tendències velles, les polítiques velles y 'ls procediments vells ja no serveixen. Tot ha fracassat, salvant-se solament del naufragi la bona fé dels pobles y 'ls ideals esplendorosos de Catalunya y de Llibertat, junts, ben junts, en el cor dels fills d'aquesta brava terra y en les banderes onejantes del nou estol català.

El doctrinarisme dels partits històrics, les arcaiques Bases de Mnresa, l'inofensiu floralisme, la sardana solidaria, el període constructiu, la política de benevolència, tot, tot aixó son arbres caiguts, dels qual per generositat no'n volem fer llenya. Els diversos camins que fins aquí han seguit les forces catalanes no ens poden portar al terme desitjat, y es endebades que 'ns entossudim seguintne un o altre. Es precis, es absolutament precis a l'alt interès de la causa catalana, el cercar un nou camí de redempció.

Malgrat l'innegable descoratjament que la fallida deplorable de la Solidaritat ha produït en l'ànim dels patriotes, el sentiment de catalanitat y l'idea d'autonomia segueixen creixent en el catalans. Podrán haver fracassat les habilitats, les combinacions, les cándides ignoscències d'uns y les perverses malícies d'altres; però la causa catalana no ha fracassat ni ha perdut un pam de terreny. Homes de poca fé, ànimes flonjes, són els que arriben a dubtar d'aixó.

Els darrers aconteixements, que tan forta sotragada han causat en la terra nostra, ens han obligat a tots a fer una parada en la marxa. Els que encara no n'estaven convensuts, s'han pogut convèncer de que anavem desencaminats. Y cal, per lo tant, que abans d'empendre novament la marxa, abans de prosseguir el romiatge envers l'ideal que 'l cap dicta y 'l cor estima, triém bé, ab molta serenitat, el nostre camí futur.

¿Quin es el camí que 'ls nacionalistes liberals y tots els catalans d'esperit ample y sá han d'empendre en la crítica hora present?

Anem a dirho ab el cor a la mà y ab la llealtat als llavis:

La forsa liberal y patriòtica de Catalunya, que de buidarse aviat en els mollos a mitj fer de l'esquerra catalana, ha

religiós y social. La Esquerra ha d'esser Esquerra, y aquells esquerrans de nom que no 'n vulguin ser de fet, que se'n vagin a la casa del davant, on estarán a casa seva.

L'Esquerra catalana ha de cridar als homens eminents y prestigiosos de Catalunya, pera que eleborin un programa pràctic de coses a fer en els municipis catalans, en la vida social catalana, en el parlament de Madrid y en l'acció internacional. Hem de saber ont anem y com hi anem, pera no haver de seguir caminant a les palpentas pegant cops de cap per les parets.

Serán cegos de veritat o cegos de conveniencia—que son els pitjors cegos—els que no vegin la absoluta y indestructible divergència entre l'ideal català y els pòsits reaccionaris de certs élements de Catalunya. El dilema es clar: O Catalunya triomfa juntament al la Llibertat y la República, o la nostra causa nacional es perduda. Per aixó nosaltres ajuntem en un sol gran amor els amors a la Llibertat, a Catalunya y a la República.

L'hora present es trascendental. Segons les paraules que en no llunyana ocasió pronunciá don Ildefons Suñol, *passa per damunt de Catalunya el misteri de*

Europa: —May hauria dit qu' a casa hi haguesin tant corbs!